

Martin Lönnebos brev (2002):

Broder!

Tack för konferensen En rimligare värld. Tänk vad mycket kompetens och god vilja ni samlar. Du gör ett pionjärarbete i Sverige för att bryta evangeliets isolering.

Du bad mig berätta något om den ekumeniska Frälsarkransen. Det gör jag gärna. Den har överraskat mig och visat sig vara mycket mer än vad den enkle upphovsmannen tänkte när han knöt samman den. Den sprider sig av egen kraft mer och mer för varje år. Den används kanske ännu mer i Finland än i Sverige, och det skulle jag aldrig ha trott. Ganska mycket i Norge och alltmer i Danmark.

Boken Frälsarkransen kommer nu även på tyska och engelska. En kinesisk introduktion är på väg, och de har i Hong Kong gjort en fin Kristuskrans av koraller och stenar. Kransen används från pingstvännen till katoliker och av treåringar och äldre professorer.

Det jag tycker bäst om är att den är centralt kristen. Det är ju en Kristuskrans, men öppen, tillåtande och inte dömande. Även i det avseendet vill den likna Kristus. I varje pärla kan man ju komma med sina egna erfarenheter och tankar. Förmodligen har professorn och treåringen olika föreställningar om Gud.

Meditationskransen består av 12 runda pärlor. Jag blev glad när jag kom att tänka på tolvstegsrörelsen. Glad blev jag också när man påpekade för mig att det andliga mönstret i kransen starkt påminde om Fader vår. Numera tror jag att Kristuskransen är en enkel beskrivning av en andlig "naturlag", en nådens ordning.

Min särskilda kallelse i livet

Tre uppgifter har jag känt som en särskild kallelse i mitt liv: att göra något för vår andliga tomhet, för miljön och för de fattiga. Jag tror att jag hela mitt liv, trots mina många ord, känt en särskild kärlek till dem som har svårt med orden. De

intellektuella som stötts bort av de traditionella orden, "vanligt" folk som känner sig främmande för de stora andliga orden och de som skadats i miljöer med våra kära teologiska ord. Jag tänker också på de utvecklingsstörda och barnen som inte har de fromma orden. Så upptäckte jag det självklara, att människan kan uttrycka sin tro och sin längtan på tusen sätt, och att de välformulerade orden inte alltid är de viktigaste - ibland stänger de ute.

Jag skrev för länge sedan en krånglig bok med många lärda ord som hette Religionens fem språk. Man kan tala med sina händer och handlingar, man kan lyssna med ögonen lika bra som med örat, man kan hylla Gud genom musik och bildkonst, man kan ta emot och ge budskap genom beröring, (det är bla därför som sakramenten är så slitstarka).

Det har lett till att jag i min gärning som förkunnare arbetat med ljus, ikoner, tystnad, inre bilder och nu senast Frälsarkransen, som är en form av taktil bön och meditation. Radband, som hjälp till koncentration i bön och meditation, finns i alla världsreligioner utom i judendomen (men där har man bönemanteln med sina tofsar och bekännelsekapslarna). De protestantiska kyrkorna är det enda undantaget i hela religionshistorien. Jag tänkte: kanske även vi är utrustade med känslor?

Dogmer är nödvändiga, de är staket som skydd mot faror, men Gud närmar man sig bäst i bön, tystnad och handling.

De stora motiven i bönekransen:

* Guds bilden (hotad av förminskning). * Människosynen/ självbilden (hotad, av orimlig förstoring och förminskning). * Människans väg till sig själv, till sin nästa, till naturen och Gud (hotad av den andliga marknadens förvirring).

Radbandet kallas Frälsarkransen eller Kristuskrans, ibland Livskrans, därför att flertalet pärlor beskriver Kristi väg och vår väg i hans fotspår. Jag har skrivit många böcker utifrån denna

andliga grundlag: Frälsarkransen är en allmän introduktion, Skatten är för de minsta, Själen för vuxna som inte har så mycket tid, Ängeln, Spegeln, Dopängeln och Konfirmandängeln är för ledare, Väven är för vuxna som på allvar vill komma närmare trons hjärta.

Frälsarkransen finns nu, skulle jag tro, hos hundra tusen, på handleder, i fickor, ovanför barnens säng, under kuddar, i böne- och konfirmandgrupper. Den ökar snabbt, även om den självklart inte passar alla. Men om den hjälper oss att både be och handla i Kristi anda kan den gärna spridas vidare, om inte är den ännu en onödig leksak som kan glömmas. Framtiden är domaren.

Tillgivna hälsningar Martin